

پولس و رسولان مسیح

¹ پس بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را همراه خود بردم.² ولی به الهام رفتم و انجیلی را که در میان امت‌ها بدان موعظه می‌کنم، به ایشان عرضه داشتم، اما در خلوت به معتبرین، مبادا عیب بدوم یا دویده باشم.³ لیکن تیتوس نیز که همراه من و یونانی بود، مجبور نشد که مختون شود.⁴ و این به سبب برادران کذب بود که ایشان را حُفیه درآوردند و خفیه درآوردند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی درآورند.⁵ که ایشان را یک ساعت هم به اطاعت در این امر تابع نشدیم تا راستی انجیل در شما ثابت ماند.⁶ اما از آنانی که معتبراند که چیزی می‌باشند، هرچه بودند مرا تفاوتی نیست، خدا بر صورت انسان نگاه نمی‌کند، زیرا آنانی که معتبراند، به من هیچ نفع نرسانیدند.⁷ بلکه به خلاف آن، چون دیدند که بشارت نامختونان به من سپرده شد، چنانکه بشارت مختونان به پطرس⁸ زیرا او که برای رسالت مختونان در پطرس عمل کرد، در من هم برای امت‌ها عمل کرد⁹ پس چون یعقوب و کیفا و یوحنا که معتبر به ارکان بودند، آن فیضی را که به من عطا شده بود دیدند، دست رفاقت به من و برنابا دادند تا ما به سوی امت‌ها برویم، چنانکه ایشان به سوی مختونان؛¹⁰ جز آنکه فقرا را یاد بداریم و خود نیز غیور به کردن این کار بودم.

پولس با پطرس روبرو می‌شود

¹¹ اما چون پطرس به انطاکیه آمد، او را روبرو مخالفت

نمودم زیرا که مستوجب ملامت بود،¹² چونکه قبل از آمدن بعضی از جانب یعقوب، با امت‌ها غذا می‌خورد؛ ولی چون آمدند، از آنانی که اهل ختنه بودند ترسیده، باز ایستاد و خویشان را جدا ساخت.¹³ و سایر یهودیان هم با وی نفاق کردند، به حدی که برنابا نیز در نفاق ایشان گرفتار شد.¹⁴ ولی چون دیدم که به راستی انجیل به استقامت رفتار نمی‌کنند، پیش روی همه پطرس را گفتم، اگر تو که یهود هستی، به طریق امت‌ها و نه به طریق یهود زیست می‌کنی، چون است که امت‌ها را مجبور می‌سازی که به طریق یهود رفتار کنند؟¹⁵ ما که طبعاً یهود هستیم و نه گناهکاران از امت‌ها،¹⁶ اما چونکه یافتیم که هیچ‌کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد.¹⁷ اما اگر چون عدالت در مسیح را می‌طلبیم، خود هم گناهکار یافت شویم، آیا مسیح خادم گناه است؟ حاشا!¹⁸ زیرا اگر باز بنا کنیم آنچه را که خراب ساختیم، هرآینه ثابت می‌کنم که خود متعدی هستم.¹⁹ زانرو که من به واسطه شریعت نسبت به شریعت مُردم تا نسبت به خدا زیست کنم.²⁰ با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت نمود و خود را برای من داد.²¹ فیض خدا را باطل نمی‌سازم، زیرا اگر عدالت به شریعت می‌بود، هرآینه مسیح عیب مرد.